

hed, som i Almindelighed tages efter Gjennemsnit for flere Aar, og deri ligger jo, at man ikke med Sikkerhed kan sige, om de blive større eller mindre; men det, man med Sikkerhed kan sige, er, at de aldrig blive det Beløb, hvortil de ere ansatte i Finantsloven. Det har altsaa forekommet mig, at Forslaget i denne Henseende var afvigende fra de Regler, der hidtil vare fulgte ved de tidligere Tillægsbevillingslove. Det kunde synes, at Ministeriet gik ud fra den Anskuelse, at enhver Udgift, som overstiger det Beløb, der er bevilget i Finantsloven, maa i Genhold til Grundloven indstilles til Bevilling af Rigsdagen ved en særegen Lov. Dette synes ogsaa at finde Bestyrkelse. Naar der ved en Lov, som ikke er Finantsloven, er bestemt Udgifter, som skulle afholdes, og disse Udgifter kun ere optagne med en calculatorisk Sum i Finantsloven, saa er det, saavidt jeg veed, tidligere blevet antaget, at saadanne Udgifter kunde Ministeriet afholde uden at søge Tillægsbevilling derpaa; men denne Anskuelse synes det, at Ministeriet har opgivet. Jeg skal kun derom sige, at Oplysning derom vil findes i Tillægsbevillingen for Finantsaaret 1855—56. Men det synes, at denne Anskuelse ikke kan ligge til Grund hos Ministeriet; thi, naar man tager Statsregnskabet for Finantsaaret 1854—55, altsaa for det samme Aar, som her er under Dmtale, og hvortil der søges Tillægsbevilling, saa vil man finde, at der til Postvæsenet var bevilget en Sum af 582,000 Rd. og ved Lov af 13de April 1855 § 10 9,400 Rd., eller ialt 591,000 Rd., og at Udgiften har været 648,000 Rd. Der er altsaa en Forskiel af 57,000 Rd., som ikke er optaget paa Tillægsbevillingsloven. Det er med Hensyn hertil, og fordi jeg anser det af Vigtighed at komme paa det Rene med, hvilken Grundsaetning der skal følges med Hensyn til Finantsloven og med Hensyn til Tillægsbevillingslovene, at jeg har tilladt mig at fremsætte disse Bemærkninger, i Haab om, at det vilde give Anledning til, at den høitærede Minister derom vilde yttre sig.

Indenrigsministeren: Det har været et meget omtvistet Spørgsmaal, hvad der kan

indstilles til Approbation, og hvad der kan opføres paa Tillægsbevillingslove. Jeg troer ikke, at det er muligt at komme derom til nogen saadan skarp bestemt Regel, som den ærede Taler fordrer; thi det beroer paa Begrebet af Ordet calculatorisk i ethvert enkelt Tilfælde, og de vedkommende Ministerier have her antaget, at disse Poster vare af en saadan Beskaffenhed, at det var hensigtsmæssigt eller tilraadeligt derpaa at søge Tillægsbevilling. Det gaaer hovedsageligen kun ud paa en Lidsforskjel med Hensyn til Afgjørelsen, men naar Tillægsbevilling søges, har det dog til Følge, at der lettere kan finde en nøiagtigere Undersøgelse Sted end ved Afgjørelsen af Statsrevisionens Indstillinger. Hvad angaaer § 3, da er det en Forglemmelse, at denne Post ikke blev optaget i selve Finantsloven. Udvalget, det vil sige hele Folkethinget, der havde konstitueret sig til Udvalg, havde voteret dette Beløb; men det var en Forglemmelse, at det ikke blev optaget ved Lovens Redaction, og man havde saaledes en særegen Anledning til, at denne Sum — der iøvrigt var temmelig stor, nemlig over 3,500 Rd. — blev optaget i en Tillægsbevillingslov. Dette antager jeg at være Underviisningsministerens Grund til at gjøre denne Indstilling. Jeg skal iøvrigt bemærke, at, naar en af de andre af Kongeriget's Ministre ønsker en Post optaget paa en Tillægsbevillingslov, saa kan Indenrigsministeren qua Finantsminister ikke let have Grund til at modsætte sig dette; thi vedkommende Minister vinder altid derved at see Spørgsmaalet om sit Ansvar tidligere afgjort, naar Thinget vil gaae ind derpaa, og det bør formentlig ikke let nægtes ham.

Besvarelse: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg ikke troer, at Grundsaetningen for Lovgivningen i finantiel Henseende kommer meget videre ad den Vej, som det synes, at den meget ærede Minister har antydet, at det vil beroe paa enhver enkelt Minister, hvad han vil have optaget paa Tillægsbevillingslovene. Jeg troer, at det er den modsatte Vej, man maatte søge at gaae, nemlig at det var Finantsministeren, der som den, der især har at gjøre med den finantielle Lovgivning